

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 13 maja 1921 roku

w sprawie zmiany postanowień wykonawczych do art. 13 i 25 przepisów przewozowych, stanowiących część I taryfy osobowej i bagażowej (Dz. U. Rz. P. z r. 1920 № 40 poz. 242).

Na mocy dekretu z d. 7 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz b. Dyrektorem Pruskiej zarządzam co następuje:

Z dniem 1 czerwca 1921 r. postanowienia wykonawcze do ust. 3 art. 13 przepisów przewozowych, stanowiących część I taryfy osobowej i bagażowej (Dz. U. Rz. P. z r. 1920 № 40, poz. 242, wraz z następnymi uzupełnieniami), otrzymują brzmienie następujące:

„II (1) O ile przepisy taryfowe, zawarte w części II taryfy niniejszej, nie zawierają postanowień odmiennych, bilety, wydane na odległość do 200 km., są ważne 2 dni, ponad 200 do 400 km. 3 dni, ponad 400 do 800 km. — 4 dni i ponad 800 km. — 5 dni. Pierwszym dniem ważności jest dzień datowania biletu.

Bilet, wydany na pociąg, odchodzący normalnie o północy, otrzymuje datę dnia rozpoczynającego się.

(2) Wyjazd winien nastąpić pierwszego dnia ważności biletu, a jeżeli na bilecie oznaczono pewien pociąg lub porę dnia, to tym pociągiem, względnie, w ciągu tej pory dnia (por. jednak ust. 3 art. 21 przepisów przewozowych).

(3) Przepisy powyższe (1) i (2) stosują się tylko do biletów, ważnych na przejazd jednorazowy.

Przy biletach zestawianych (kuponowych) wyjazd może nastąpić dowolnego dnia w ciągu ich ważności.

III (1) Przejazd winien być ukończony najpóźniej o północy ostatniego dnia ważności biletu.

(2) W razie spóźnienia się pociągu termin ukończenia podróży przedłuża się odpowiednio.

Wskutek zmian powyższych — postanowienie wykonawcze I do art. 25 przepisów przewozowych otrzymuje z dniem 1 czerwca 1921 r. brzmienie następujące:

„I. Bilety ważne 2 dni nie dają prawa przerwy podróży; bilety ważne 3 dni — uprawniają do jednorazowej, a ważne dłużej — do dwukrotnej przerwy podróży”.

Minister Kolei Żelaznych:
w z. J. Eberhardt